

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12190

гр. София, 30.03.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 164 СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА**

като разглежда докладваното от **ГЕРГАНА В. НЕДЕВА** Гражданско дело № 20221110105074 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

-

Производството е по чл. 146 ГПК вр. чл. 140 ГПК.

Съдът предоставя на страните следния **ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД**:

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 411 от КЗ.

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена /на 22.11.2022 г., в открито съдебно заседание/ от ищеца ..., ЕИК ... срещу ответник ..., ЕИК ..., с която моли от съда ответникът да **бъде осъден да заплати** сумата от **558,14 лв.**, представляваща регресна претенция по застрахователно обезщетение, изплатено по застрахователна полица „Автокасco“ № ..., валидна към датата на ПТП, с включени обичайни ликвидационни разноски в размер на 15 лв., ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от 22.11.2022 г.- датата на подаване на исковата молба в съда, до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът ..., ЕИК ..., твърди, че на **02.08.2017** г. в гр. ... било реализирано ПТП с участието на МПС марка „...“, модел „...“, рег. № ..., управлявано от ответника и МПС марка „...“, с рег. № За процесното ПТП бил съставен Двустранен протокол за ПТП № ..., като в него било посочено, че причината за възникване на процесното ПТП било противоправното поведение на водача на л.а. „...“ с рег. № ..., който при излизане от паркинг, удря паркираното МПС марка „...“, с рег. № ..., в резултат на което му причинява материални вреди. Твърди, че към датата на ПТП за увредения автомобил имало сключена имуществена застраховка „Каско“, обективирана в застрахователна полица № ..., при ищцовото дружество. Към датата на ПТП за отговорността на водача на лек марка „...“, модел „...“, рег. № ..., имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника ЗАД „...“, ЕИК ... Сочи, че за обезщетяване на причинените вреди на лек автомобил марка „...“, с рег. № ..., при ищеца е била заведена Щета № ..., като било определено и изплатено на сервиза, отстранил повредите, застрахователно обезщетение в размер на **533,14 лв.** Поддържа, че във връзка с извършените огледи и определяне размера на обезщетението по застрахователната преписка, са били направени обичайни ликвидационни разноски в размер на 25 лв. С изплащане на застрахователното обезщетение ищецът встъпил в правата на собственика на увреденото МПС срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на причинителя на вредата и виновен за процесното ПТП водач. Поддържа, че до този момент ответникът не е погасил вземането за процесната сума, като **не твърди да го е канил**

извънсъдебно за това. Моли за уважаване на предявения иск, заедно с присъждане на разносните по делото.

Ищецът е представил писмени доказателства и моли да бъде допусната съдебна авторитетна експертиза, която да отговори на посочени в исковата молба въпроси във връзка с механизма на ПТП, вида и степен на процесните вреди, причинно-следствена връзка на последните с твърдяното в исковата молба ПТП, и определяне стойността по пазарни цени на имуществените вреди. В условията на евентуалност прави искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза за установяване плащането на застрахователното обезщетение. Моли за събиране на гласни доказателствени средства, чрез разпит на сочените свидетели, по делегация, от съда по тяхното местоживее, както следва: св. **Г. М. Т.**, като водач на увредения л.а. „... с рег. № ..., с адрес за призоваване в ..., тел.***** и **С. Ж. Г.**, водач на л.а. „... ..“ с рег. № ..., с адрес за призоваване в ..., с чиито показания да се установят обстоятелствата около настъпване на процесното ПТП - как и къде е настъпило ПТП, каква е пътната обстановка, с каква скорост са управлявали МПС-ва /ако са се движили/ и какво е било поведението им по време на инцидента.

Ответникът ..., ЕИК ..., подава отговор в срока по чл. 131 ГПК, с който на първо място, счита съдът е допуснал процесуално нарушение, като е допуснал замяна на ответник в хода на настоящото производство по чл.228, ал.1 от ГПК, по искането на ищеца, заявено в проведеното първо о.с.з. на 22.11.2022 г., след като ... са се отказали от предявения иск срещу прекия причинител на вредите, а именно водачът на л.а. „... ..“ с рег. № ... – **С. Ж. Г.** и производството срещу него е било прекратено. Поддържа становище, че производството по гр.д. № 5074/2022 г. е следвало да бъде изцяло прекратено след заявения отказ от иск, а на ищеца да са дадени указания да предяви нов иск, със заплащане на нова такса срещу надлежния ответник, в случая застрахователя по ЗЗ „ГО“ ЗАД ..., ЕИК Допуснатото от съда процесуално нарушение според ответника би довело до недопустимост на бъдещото съдебно решение и същото подлежи на обезсилване, в случай, че съдът понастоящем не съобрази възраженията на ответника за недопустимост на производството и не прекрати същото. В случай, че съдът приеме извършената замяна на ответник за допустимо процесуално действие и продължи съдопроизводствените действия по делото, заявява изрично, че не дава съгласието си за замяна на ответник в рамките на това исково производство по см. на чл.228, ал.3 от ГПК и в този смисъл счита, че исковата молба срещу него е постъпила в съда на датата на която е представена в съда, в о.с.з. на 22.11.2022 г., а не когато е постъпила ИМ срещу първоначалния ответник **С. Ж. Г.** – 01.02.2022 г.

На следващо място, оспорва иска като неоснователен и като погасен по давност, като счита, че от датата на плащането на застрахователното обезщетение от страна на ищеца /11.10.2017 г., на която дата има данни по делото, че е било извършено прихващане между ... и „...“, сервиза отстранил щетите по увредения автомобил/до датата на подаване на ИМ срещу настоящия ответник /22.11.2022 г./ са изтекли повече от 5 год., поради което вземането на ищеца се явява погасено по давност и съответно недължимо. В условията на евентуалност твърди, че прихващането е следвало да бъде извършено към датата на издаване на фактурата за извършения ремонт 26.08.2017 г., който момент е бил първия възможен към който да бъде извършено прихващане между двете насрещни вземания. С оглед това твърдение и на осн. чл.378, ал.5 от КЗ давностния срок започва да тече от 26.08.2017 г. и съответно е изтекъл на 26.08.2022 г., поради което вземането на ищеца претендирано в настоящото производство от ответника, отново следва да се счита погасено по давност. По същество, оспорва иска по основание и размер и моли съда, в случай че не прекрати производството като недопустимо, да отхвърли иска като погасен по давност, неоснователен и недоказан, в т.ч. прекомерно завишен по размер.

Безспорни факти и обстоятелства:

Ответникът не оспорва наличието на валидна към датата на ПТП задължителна

застраховка по застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за МПС „...“, марка „...“ с рег. № ..., съгласно застрахователна полица № BG/30/.... Не оспорва наличието на застрахователно правоотношение между ищцовото дружество и собственика на л.а. „...“, с рег. № ..., по силата на сключена застрахователна полица „Автокаска“, с посочен в ИМ № и дата, валидна към датата на ПТП.

Спорни обстоятелства:

Оспорва валидността и датата на направеното прихващане от страна на „...“ в качеството му на застраховател по имуществена застраховка „Автокаска“ спрямо „...“, в качеството му на доверен сервиз, в който е извършен ремонта на процесния автомобил, което прихващане се явява и плащане по щетата, образувана при ищеца и обуславя суброгационното право на ищеца. Оспорва валидността на суброгацията и на рекламационното производство, като твърди, че още през 2018 г., когато за пръв път е предявена рекламационната претенция пред ответника в срока по чл.412 от КЗ, ищеца не е представил доказателства, които да установят, че именно ответника е застраховател по ЗЗ „ГО“ ни виновния за ПТП от 02.08.2017г. водач, тъй като във всички представени по преписката документи, увреждащия автомобил е сочен с грешен регистрационен № „...“, за какъвто обаче при ответника липсват данни за валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ поради което е бил постановен и отказ от плащане. След установяване на грешката в регистрационния номер на автомобила обаче, ищеца не е инициирал повторно рекламационно производство пред ответника, а е предприел директно заявяване на регресната си претенция по съдебен ред, като е поискал замяната на ответника в производството – от прекия причинител към неговия застраховател по ЗЗ „ГО“ в лицето на ЗАД „...“.

Ответникът оспорва и всички фактически твърдения и изложения от ищеца обстоятелства относно механизма и причините за настъпване на процесното ПТП, като счита, че същите не отговарят на действителното фактическо положение при реализиране на пътно-транспортното произшествие, евентуално същото не се дължи на изцяло виновното поведение на застрахования при него водач С. Ж. Г.. Оспорва изобщо да е настъпило такова ПТП при описаните в ИМ механизъм и участници. Оспорва изключителната вина на С. Ж.. Оспорва претендираните вреди по л.а. „...“ с рег. № Счита, че водачът на л.а. „...“ с рег. № ... не е извършил нарушение на правилата за движение по пътищата, поради което не е станал причина за настъпване на ПТП от 02.08.2017 г., респ. застрахователя, чиято отговорност е функционално обусловена от отговорността на застрахования водач, не следва да носи отговорност за възстановяване на платеното от ищеца обезщетение. Оспорва верността на представения по делото Двустранен протокол за ПТП като частен документ, който няма материална доказателствена сила за изложените в него факти и обстоятелства. В условия на евентуалност твърди съпричиняване на водача на увредения л.а. „...“ с рег. № ...- Г. Т., като твърди, че последния е паркирал неправилно, на необособено за това място и по забранен със ЗДВП начина, в тревните площи. Оспорва причинените по л.а. „...“ с рег. № ... вреди да са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП от 02.08.2017 г. Оспорва размера на иска, като твърди, че ищеца е заплатил завишено обезщетение, не отговарящо на действителните вреди и по завишени над средните пазарни цени на труда и частите, като не са използвани алтернативни такива от неоторизирани за марката доставчици.

Оспорва претенцията за ликвидационни разноски за сумата над 15 лв., тъй като в рекламационното производство е била заявена именно в този размер, а не както се сочи в ИМ – 25 лв. За горницата над 10 лв. счита претенцията за недопустима.

Възразява и срещу претенцията на ищеца за законна лихва върху претендираното обезщетение по аргументите изложени срещу главния иск, като счита, че ако такава се дължи, то следва да е от момента на постъпване на исковата молба срещу настоящия ответник в съда, а не на първоначалната ИМ.

Разпределение на доказателствената тежест:

Ищецът следва да докаже наличието на валидно застрахователно правоотношение със застрахования, в чиито права твърди, че е встъпил; плащането на застрахователното обезщетение към застрахования или трето лице /автосервиз/ и момента на извършването му; механизмът и причината за настъпване на ПТП, размерът и видът на щетите, както и елементите на деликтната отговорност като основание за ангажиране на регресната такава /противоправно деяние, вреди, причинно-следствена връзка между деянието и вредите и вина на застрахования при ответника водач, като вината се предполага до доказване на противното/. Във връзка с възражението за давност, ищеца следва да докаже, ако твърди да са настъпили такива, факти и обстоятелства, имащи значение за спирането или прекъсването на давността, за които до момента не се сочат доказателства.

В тежест на ответника е да докаже, че е погасил дълга, или да обори презумпцията за вина на водача на лек автомобил марка и модел „... ..“ с рег. №..., респ. да установи твърдяното съпричиняване от водача на увредения автомобил, както и да докаже останалите си заявени правоизключващи и правопогасяващи възражения.

II. По доказателствените искания на страните:

Посочените с исковата молба писмени доказателства и фотоснимки съдът намира да са относими и необходими за правилното решаване на спора и събирането им по делото следва да бъде допуснато.

Следва да бъде допусната исканата съдебна авто-техническа експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба и отговора на исковата молба въпроси, като заключението по същата следва да се изготви след събиране на свидетелските показания.

Следва да бъде допуснато доказателственото искане на ищеца за събиране на гласни доказателствени средства чрез разпит на двама свидетели, по делегация пред РС – ..., в лицето на двамата участници в процесното ПТП от 02.08.2017 г. в гр. ..., а именно - **Г. М. Т.**, като водач на увредения л.а. „... ..“ с рег. № ..., с адрес за призоваване в ..., тел.***** и **С. Ж. Г.**, водач на л.а. „... ..“ с рег. № ..., с адрес за призоваване в ..., за установяване обстоятелствата около настъпване на процесното ПТП.

Следва да бъде указано на ищеца да представи отново в цветен вариант и високо качество приложените към исковата молба фотоснимки, изготвени по негова Щета № .../17 г.

Следва да бъде оставено без уважение искането на ищеца задължаване на ответника да представи заверено копие от застрахователна полица „Гражданска отговорност на автомобилистите“ за лек автомобил „... ..“ с рег. № ..., валидна към датата на ПТП, като ненеобходимо поради липсата на оспорване на това обстоятелство от ответника, а и доколкото същата е приложена към отговора по чл.131 от ГПК.

Следва да бъде отложено произнасянето по доказателственото искане на ищеца за изслушване на ССЧЕ.

По допустимостта на иска и извършената замяна на ответник по реда на чл.228 от ГПК:

Съдът счита изложените от ответника в отговора по чл.131 от ГПК аргументи за недопустима замяната на ответник по реда на чл.228 от ГПК в хода на висящо исково производство образувано първоначално срещу причинителя на вредата, за неоснователни. Съдът в настоящия си състав, намира, че конкретния случай не касае аналогична на разгледаната в ТР № 1/23.12.2015 г. по т.д. № 1/2014 г. на ОСГТК на ВКС, хипотеза при която съдът е достигнал до извод, че е недопустимо в образувано срещу **прекия причинител на вредата** производство по реда на чл.45 от ЗЗД да се конституира застрахователя по гражданската отговорност на делинквента, като ответник по иск, основан на чл.226, ал.1 КЗ /отм./ сега чл.432, ал.1 от КЗ /нов/, тъй като прекият иск по чл.226, ал.1 КЗ и деликтният иск по чл.45 ЗЗД са различни по правно основание, предмет и ответници,

макар да съществуват паралелно, да принадлежат на едно и също лице и да възникват като правна възможност в един и същи момент при наличие на общи правопораждащи ги факти, доколкото при отсъствие на предвидена от законодателя солидарна отговорност между делинквента и застрахователя на гражданската му отговорност, обективното им съединяване при условията на кумулативност е недопустимо. В цитираното ТР № 1/23.12.2015 г., в мотивите по т.5 съдиите са изложили също и аргументи, че **„въпреки, че исковата претенция по чл.226, ал.1 КЗ /сега чл.432, ал. 1 от КЗ/ е недопустимо въведена по реда на чл.228, ал.3 ГПК във висящо производство по предявен иск, основан на чл.45 ЗЗД, тя не е процесуално недопустима. Не съществува процесуална пречка след оттегляне на първоначално предявения деликтен иск, прекият иск да бъде самостоятелно разгледан и съдът да се произнесе по него, ако са спазени изискванията за родова подсъдност по ГПК и за редовност на исковата молба. При наличието на разделност в отговорността на делинквента и на застрахователя на гражданската му отговорност, десеизирането на съда по първоначално предявения деликтен иск по чл.45 ЗЗД, не е основание да се отрече правото на защита на увредения и с иск по чл. 226, ал.1 КЗ“**.

В настоящото производство, предявения от ищеца иск е обусловен от неговото суброгационно право, възникнало след заплащане на застрахователно обезщетение на застрахован по имуществената застраховка „Каско“ собственик на увредено МПС. Това право, съгласно чл.411 от КЗ, ищеца може да реализира както срещу прекия причинител на вредите, така и в случаите, когато виновния водач има сключена ЗЗ „ГО“, срещу застрахователя по гражданската отговорност на делинквента. Законодателят е предвидил и задължителна поредност при предявяване на регресната претенция, а именно първо срещу застрахователя и само в случай, че той откаже да плати или няма такъв, срещу делинквента. В настоящото производство ищеца е предприел действия за извънсъдебно предявяване на претенцията си срещу установения застраховател по „ГО“, но поради грешно сочения регистрационен номер на увреждащия автомобил, е получил закономерен отказ от плащане, в срока по чл.412, ал.3 от КЗ. При липса на установен застраховател по ЗЗ „ГО“ за ищеца е оставал единствения път за реализация на неговото регресно вземане, чрез предявяване на суброгационната си претенция по чл.410, ал.1, т.1 от КЗ срещу причинителя на вредата, в случая водача на увреждащия автомобил, срещу когото е било и образувано първоначално производството по делото. При установяване впоследствие обаче на застраховател на гражданската отговорност /на делинквента/ и при установената от законодателя поредност в чл.411 от КЗ, за ищеца е задължително да предяви претенцията си първо срещу установения застраховател по ЗЗ „ГО“ и само за разликата, ако се появи такава, евентуално срещу делинквента, от което следва извод, че след като ищеца е установил, че за увреждащия автомобил е имало валидна ЗЗ „ГО“ към датата на ПТП, той е бил длъжен да замени ответника, тъй като предявения му срещу делинквента регресен иск, е бил вече процесуално недопустим. Тази цел е постигната именно с поисканата от ищеца и допусната от съда, замяна на ответник по реда на чл.228 от ГПК и прекратяване на иска по отношение на първоначалния ищец, в лицето на делинквента. В случая няма спор, че към момента, когато съдът е постановил протоколното определение, с което е допуснал замяна на ответника, настоящия такъв, все още не е бил страна в производството и съответно е нямал възможност да заяви съгласие/несъгласие да встъпи в производството, като първия възможен за него момент да изрази такова становище се явява именно с предоставената му право да подаде писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК. Ответникът е подал писмен отговор, в който изрично е заявил несъгласието си да встъпи в производството. Последното води до уредената в чл.228, ал.3 от ГПК последица, че искът на ищеца срещу новия ответник, ще се счита предявен от датата, на която ИМ срещу него е постъпила в съда, в настоящия случай това е 22.11.2022 г., датата на о.с.з., в която е предприета замяната на страната. Замяната на ответника във висящото производство за реализация на регресното

вземане на застрахователя по имуществената застраховка „Каско“ и преминаването от иск срещу причинителя на вредата към иск срещу неговия застраховател по гражданската отговорност, не накърнява по никакъв начин интересите на последния, доколкото на същия е предоставен установения в процесуалния закон срок за писмен отговор, в който същия да заяви и изчерпи всички възражения срещу иска, които би направил и в едно изцяло ново образувано дело по чл.411 от КЗ, вкл. за погасителна давност. Искът се счита за предявен с постъпване на исковата молба в съда и от този момент образуваното дело е висящо пред сезирания съд, по арг. на чл.125 ГПК. Ищецът определя страните в процеса – от чие име и срещу кого се предявява иска. Предмет на делото е претендираното или отричано от ищеца спорно субективно материално право, което се въвежда в процеса чрез правното твърдение на ищеца, съдържащо се в исковата молба. В исковата молба ищецът следва да индивидуализира спорното материално право чрез основанието и петитума на иска. Основанието на иска обхваща твърденията от ищеца факти и обстоятелства, от които произтича претендираното субективно материално право, т. е. правопораждащите юридически факти /в случая се твърди да е заплатил застрахователно обезщетение по застраховка „Каско“ в резултат на което се е суброгира в правата на удовлетворения кредитор/. Спорното право се индивидуализира и чрез неговите субекти */страни по материалното правоотношение/*, посочени в основанието на иска. Чрез петитума на исковата молба ищецът конкретизира неговото съдържание */в какво се състои претендираното или отричаното право - в случая от суброгацията, исканата правна промяна/* и вида на търсената защита */дали ищецът иска установяване на съществуването или несъществуването на спорното право, осъждане на ответника, или търси правна промяна, в случая се иска осъждане на ответника - пряк причинител или неговия застраховател по „ГО“ да му възстанови платеното застрахователно обезщетение/*.

Правната квалификация на спорното право се определя от съда въз основа на заявените от ищеца основание и петитум. Процесуалната легитимация на страните в процеса следва единствено от правното твърдение на ищеца относно спорното право, както то е индивидуализирано от основанието и петитума на исковата молба. Материалната легитимация, която обуславя основателността на иска, е в зависимост от доказването на иска, и по която съдът се произнася със съдебното решение. Когато съдът проверява дали искът е предявен срещу надлежния ответник, той изхожда от правото, което се претендира или отрича с исковата молба. Ако в хода на висящо дело се установи, че ищецът е предявил иска срещу ответник, който не притежава материалната легитимация да отговаря по него, ищецът може да отстрани тази грешка чрез изменение на иска с конституирането на ответника по спорното право, при спазване на предпоставките на чл.228 ГПК. *(арг. от Решение №221 от 10.06.2015 г. по т.д. №3030 от 2014 г. на ВКС и Определение №191 от 13.03.2014 г. по чгд №164 от 2014 г. на ВКС)*. Разпоредбата на чл. 228, ал. 3 ГПК урежда възможността ищецът да насочи иска си срещу ответник, който не е съгласен да встъпи в делото, като разликата между първоначалния и новия иск се състои в субектите на правото, а не в правопораждащия факт и съдържанието на спорното право *(арг. от Решение №91/17.08.2011 по дело №404/2010 г. на ВКС)*. При липса на съгласие, приемство в делото, образувано с предявяване на първоначалния иск, не може да настъпи, поради което ищецът следва да подаде до съда искова молба срещу надлежно легитимираното лице, каквито действия са предприети от ищеца с подаване на исковата молба срещу ответника ... Налице е и константна практика на ВКС по приложението на чл.228 от ГПК, съгласно която при всяко положение на делото в първата инстанция е допустимо замяна на първоначалния ответник с нов ответник, без съгласието на последния, ако ищеца се отказва от иска си срещу първоначалния ответник, като искът срещу новия ответник се счита предявен от деня, в който исковата молба срещу него е постъпила в съда. Разпоредбата на чл.228, ал.3 от ГПК урежда именно възможността ищецът да насочи иска си срещу ответник, който не е съгласен да встъпи в делото, като разликата между първоначалния и новия иск се състои в **субектите на правото или на задължението**, а не в правопораждащия факт и съдържанието на спорното право. Поради липса

на съгласие приемство в делото, образувано с предявяване на първоначалния иск не може да настъпи, поради което ищецът следва да подаде до съда нова искова молба, срещу надлежно легитимираното лице /новия ответник/, срещу който искът ще се смята предявен от деня, когато исквата молба срещу него е постъпила в съда. В този см. *Определение № 218 от 1.04.2013 г. на ВКС по т. д. № 305/2012 г., II т. о., ТК; Решение № 91 от 17.08.2011 г. на ВКС по т. д. № 404/2010 г., II т. о., ТК; Решение № 38 от 13.03.2017 г. на ВКС по т. д. № 3675/2015 г., II т. о., ТК.*

На още по-силно основание в настоящото производство, след отказ от предявения срещу делинквента регресен иск, произтичащ от суброгационното право на ищеца по чл.410, ал.1, т.1 от ГПК, допустимо е да бъде разгледан в рамките на същото производство регресния му иск по чл.411 от КЗ, произтичащ от същото суброгационно право, предявен срещу установения застраховател по „ГО“ на делинквента, при съобразяване разп. на чл.228, ал.3 от ГПК по отношение на момента на постъпване на исквата молба срещу него. Още повече, че недопустимия вече първоначален иск по чл.410, ал.1, т.1 от ГПК е и оттеглен окончателно, чрез заявления от ищеца отказ по чл.233 от ГПК. Предвид изложеното, съдът не намира, че с допуснатата замяна на ответник е допуснал недопустимо изменение на иска, чрез едновременно промяна на основанията и страните по иска.

По изложените аргументи, съдът намира, че предявения по чл.411 от КЗ иск срещу настоящия ответник, след допуснатата замяна на страна в о.с.з. от 22.11.2022 г., се явява редовен и допустим, и при осъществена процедура по чл. 131 ГПК, след преглед на направените от страните доказателствени искания, на осн. чл. 140, ал. 1 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в **о. с. з.** за **19.05.2023 г. от 10,00ч.**, за която дата да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца и екземпляр от отговора на ответника.

ДОПУСКА представените писмени доказателства и фотоснимки от ищеца с исквата молба, както и приложените към писмения отговор, такива от ответника.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателствени средства на страната на ищеца, чрез разпит на посочените от него двама свидетели, а именно: **Г. М. Т.**, с адрес за призоваване в ..., тел.***** и **С. Ж. Г.**, с адрес за призоваване в ..., за установяване на обстоятелствата относно механизма на ПТП.

ПОСТАНОВЯВА за процесуална икономия разпитът на допуснатите свидетели да се извърши по делегация от Районен съд- ..., по представени от страните въпросни листа в 3-дневен срок от съобщаването на настоящото определение.

ОПРЕДЕЛЯ депозит за призоваване на свидетелите в размер на **по 50 лева** за всеки от тях, вносим от ищеца в 3-дневен срок от съобщението по сметка на Районен съд- Свидетелите да се призоват след представяне на доказателства за внесен депозит. **УКАЗВА** на деловодителя, по наличните данни за свидетелите да изготви служебни справки в НБД за актуалните им адреси, **на които да бъдат призовани.**

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за провеждане на разпита на свидетелите по делегация пред Районен съд- ... **за 19.04.2023 г., от 14,00 ч. /резервна дата 03.05.2023 г. от 14,00 ч./** за които дати и час, страните и свидетелите да бъдат призовани от посочените в ИМ/отговора адреси, и след установяване на актуални такива чрез служебна Справка по реда на Наредба № 14/2009 г. за свидетелите.

УКАЗВА на страните в тридневен срок от съобщението да представят въпросни листа, съдържащи въпроси към свидетелите Т. и Г., за установяване на обстоятелствата, за които са допуснати.

РАЗПОРЕЖДА, за комплектуване на съдебната поръчка **ДА СЕ ИЗГОТВИ**

придружително писмо до РС- гр. ..., към което да се приложат: препис от настоящото определение; въпросни листа, след представянето им от страните и приподписването им от съда; документ за платена държавна такса за призоваване на свидетелите, внесена по сметка на РС- гр. ..., след представянето им от страните; списък с участниците в заседанието с посочване, че на страните и на свидетелите са изпратени призовки за датата на откритото съдебно заседание пред РС- В придружителното писмо изрично да се посочи датата на откритото съдебно заседание пред СРС /19.05.2023 г./, с оглед своевременното предприемане на необходимите действия от делегирания съд за връщане на изпълнената поръчка до датата на насроченото заседание пред СРС.

ДОПУСКА изслушването на САТЕ, която да даде отговор на поставените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора на ИМ въпроси, при възнаграждение в размер на **300 лв.**, вносими от страните поравно, всяка в размер на по **150 лв.**, в 3-дневен срок от получаване на настоящото определение.

НАЗНАЧАВА за вещо лице инж. С. В. В., като вещото лице да се уведоми за назначената експертиза и да се призове **след представяне** на доказателства за внесения депозит. **Вещото лице да изпълни експертизата, след събиране на свидетелските показания!**

ОСТАВЯ за допълнително произнасяне искането на ищеца за изслушване на ССЧЕ, след преценка на необходимостта от такова, при изслушване на страните в първото о.с.з.

ОТХВЪРЛЯ останалите доказателствени искания на страните като ненеобходими.

УКАЗВА на страните, най-късно в първото ОСЗ да предприемат действия и представят или посочат доказателства, за възложените им в тежест факти и обстоятелства, за които до момента не са ангажирали такива.

УКАЗВА на страните, че ако след доклада по делото в откритото съдебно заседание не направят доказателствени искания във връзка с дадените им указания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл.147 от ГПК- ако твърдят нови обстоятелства - да представят нови доказателства, но само ако не са могли да ги узнаят, посочат и представят своевременно, или ако твърдят нововъзникнали обстоятелства от значение за делото - да посочат и представят доказателства за тях.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието. Медиацията е платена услуга. Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби“ можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, ст. 204.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____